

prima instanță: V. Mihaila
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, Vl. Brașoveanu

dosarul nr. 2ra-964/16

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Prisăcaru Vladimir,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Prisăcaru Vladimir împotriva lui Godoroja Iurie cu privire la declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare, încasarea sumei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Godoroja Iurie, casată în parte hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 29 octombrie 2012 cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri de respingerea acțiunii, în rest hotărîrea primei instanțe menținută,

c o n s t a t ă :

La 15.06.2012 Vladimir Prisăcaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Godoroja Iurie cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare, încasarea sumei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la data de 23.06.2009, a încheiat cu pârâtul Godoroja Iurie, în calitate de vânzător un contract de vânzare-cumpărare în privința unui lot de teren cu suprafața de 6-7 ari, situat în mun. Chișinău, str. Nuferilor, care, după cum pretindea pârâtul, îi aparținea cu drept de proprietate.

A mai menționat că contractul nominalizat a fost încheiat în scris, în prezența martorilor-asistenți care au confirmat tranzacția prin semnăturile sale.

Susține că potrivit contractului, pârâtul s-a obligat să transmită în proprietatea sa un lot de pământ de 6-7 ari, situat în mun. Chișinău, str. Nuferilor, iar e la rândul său i-a transmis pârâtului suma de 12 000 euro.

Reclamantul invocă că ulterior a aflat despre faptul, că bunul imobil menționat nu aparține pârâtului cu drept de proprietate.

Solicită declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare din 23.06.2009, încheiat între Vladimir Prisăcaru și Iurie Godoroja, încasarea de la pârât în

beneficiul său a sumei de 12 000 euro, achitate în baza contractului, încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 29 octombrie 2012 acțiunea a fost admisă. S-a declarat nul contractului de vânzare-cumpărare a lotului de teren, încheiat între Iurie Godoroja și Vladimir Prisăcaru la 23 iunie 2009. S-a încasat de la Iurie Godoroja în beneficiul lui Prisăcaru Vladimir suma de 12 000 euro achitați în baza contractului de vânzare-cumpărare, dobânda de întârziere în mărime de 6 365,10 euro, în total 18 365,10 euro, echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărârii și cheltuieli de judecată în mărime de 500 lei, precum și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 7841,42 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Godoroja Iurie a declarat apel, solicitând casarea hotărârii apelate și remiterea pricinii spre rejudecare în primă instanță.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2015 a fost admis apelul declarat de Godoroja Iurie, casată parțial hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 29 octombrie 2012, în partea admiterii cerinței privind încasarea de la Godoroja Iurie în beneficiul lui Prisăcaru Vladimir a dobânzii de întârziere în mărime de 6 365,10 euro, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a pretenției. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel la emiterea deciziei a constatat că obiectul contractului de vânzare-cumpărare se află în proprietatea statului Republica Moldova, nefiind în proprietatea apelantului. Prin urmare, instanța de apel a concluzionat ca fiind corectă aprecierea primei instanțe că acțiunile lui Godoroja Iurie sunt dolosive și viclene, în consecință dispunând anularea acestuia. În contextul dat, Godoroja Iurie urmează să restituie reclamantului suma de 12 000 euro, achitată în baza contractului declarat nul.

Cât privește încasarea din contul apelantului a dobânzii de întârziere în mărime de 6 365,10 euro, instanța de apel a relevat că potrivit art. 617 alin. (1) Cod Civil, dacă nu execută obligația în urma somației primite după scadență din partea creditorului, debitorul se consideră în întârziere ca urmare a somației. Alin. (4) stipulează că, debitorul este în întârziere dacă nu execută obligația în termen de 30 de zile de la scadență și de la intrarea unei note de plată sau unei alte invitații de plată similare.

În acest sens, instanța de apel menționat că din contract rezultă, că nu este stabilită o dată calendaristică pentru executarea obligației, reclamantul nu s-a adresat către pârât cu careva cereri de a i se restitui suma achitată în baza contractului de vânzare-cumpărare din 23 iunie 2009, respectiv ultimul nu a fost pus în întârziere și deci nu-i sunt opozabile prevederile art. 619 Cod Civil.

Reieșind din aceste constatări, instanța de apel consideră necesar de a casa hotărârea instanței de fond în partea încasării în beneficiul lui Prisăcaru Vladimir a dobânzii de întârziere în sumă de 6 365,10 euro, emițând o nouă hotărâre privind respingerea acestei cerințe.

Cât privește alegațiile apelantului privind faptul, că nu a fost citat legal în instanța de fond, Colegiul civil a relevat, că potrivit art. 108 CPC al RM dacă locul de aflare a pârâtului nu este cunoscut și reclamantul dă asigurări că, deși a făcut tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia, președintele instanței dispune citarea lui prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală.

Astfel, la fila dosarului 60 este anexată dovada citării publice a pârâtului pentru ședința din 29.10.2012. În acest context rezultă cert că instanța a respectat procedura citării participanților la proces.

La 17 februarie 2016 Prisăcaru Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data de 17 februarie 2016 se consideră a fi depus în termen.

În motivarea recursului recurentul a invocat că avînd în vedere că din start tranzacția cu privire la promisiunea de a-I transmite cu drept de proprietate un anumit bun ce nu-I aparține este lovit de nulitate, prin urmare dobînda legală de întârziere prevăzută de art. 619 Cod civil urmează a fi încasată de la data încheierii tranzacției lovite de nulitate cu effect retroactive.

Sușține că conform art. 12 alin. (1) Cod de executare, titlu executoriu se eliberează creditorului la cerere de către prima instanță, după rămînerea definitivă a hotărârii.

Recurentul menționează că în instanța de apel reprezentantul apelantului Godoroja Iurie a declarat că despre existența titlului de executare și despre procedura de executare a făcut cunoștință la data de 07 mai 2015, prin urmare la această dată el a fost înștiințat și dobînda de întârziere începe să curgă la data comunicării și înștiințării pârâtului.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Prisăcaru Vladimir, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Prisăcaru Vladimir ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Prisăcaru Vladimir se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru